

ІЗВЕКОВ Віталій Олексійович (21. 04. 1933, с. Миколаївка, нині Станично-Луган. р-ну Луган. обл. — 08. 02. 1990, Київ) — промисловець. Державна премія УРСР у галузі науки і техніки (1978). Премія РМ СРСР (1985). Державні нагороди СРСР. Закін. Київ. політех. інститут (1956). Працював 1956–61 на Ленінгр. заводі «Судомех» (нині С.-Петербург); 1961–74 — на Київ. суднобуд. заводі «Ленінська кузня». 1974–90 — ген. дир. Київ. НВО полімер. машинобудування «Більшовик». Брав участь у впровадженні принципово нового способу одержання литих заготовок з властивостями поковок (електрошлак. литво), створенні та освоєнні виробництва високоефект. технол. устаткування для формування і вулканізації великогабарит. і надгабарит. шин. Під його керівництвом завод «Більшовик» сягнув найвищого тех.-екон. розвитку. Співавтор кн. «Потенціал бригади» (К., 1985).

Г. М. Лебідь

Бібліографічний опис:

Ізвеков Віталій Олексійович / Г. М. Лебідь // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2011. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-13799>

2001–2026 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).